

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (czwarta izba)
z dnia 11 maja 2005 r. *

W sprawie T-31/03

Grupo Sada, pa SA, z siedzibą w Madrycie (Hiszpania), reprezentowana przez
adwokatów A. Aguilara De Armasa i J. Marrero Ortegę,

strona skarżąca,

przeciwko

**Urządowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe
i wzory) (OHIM)**, reprezentowanemu przez J. Garcíę Murillo i G. Schneidera,
działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

* Język postępowania: hiszpański.

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą OHIM, występującą przed Sądem w charakterze interwenienta, jest:

Sadia SA, z siedzibą w Concordii (Brazylia), reprezentowana przez adwokatów J. Garcíę del Santo i P. Garcíę Cabrerizo,

interwenient,

mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 listopada 2002 r. (sprawa R 567/2001-1) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Sadia SA i Grupo Sada, pa SA,

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH (czwarta izba),

w składzie: H. Legal, prezes, P. Mengozzi i I. Wiszniewska-Białecka, sędziowie,

sekretarz: B. Pastor, zastępca sekretarza,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 31 stycznia 2003 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 4 czerwca 2003 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną przez interwenienta w sekretariacie Sądu w dniu 10 czerwca 2003 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 16 grudnia 2004 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- ¹ W dniu 1 kwietnia 1996 r. spółka Grupo Sada, pa SA dokonała zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1), z późniejszymi zmianami.

2 Oznaczenie, o którego rejestrację wniesiono, jest przedstawione poniżej:

3 Towary, dla których wniesiono o rejestrację, należą do klas 29, 31 i 35 Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r. w poprawionym i zmienionym brzmieniu i odpowiadają, dla każdej z tych klas, następującemu opisowi:

- klasa 29: „Mięso, ryby, drób i dziczyzna; ekstrakty mięsne; owoce i warzywa konserwowane, suszone i gotowane; galaretki, dżemy, kompoty; jaja, mleko i wyroby z mleka; jadalne oleje i tłuszcze”;

- klasa 31: „Produkty rolnicze, ogrodnicze i leśne oraz ziarna nieujęte w innych klasach; żywe zwierzęta; świeże owoce i warzywa; nasiona, naturalne rośliny i kwiaty; pasza dla zwierząt, słód”;

- klasa 35: „Reklama; zarządzanie przedsiębiorstwem; administrowanie przedsiębiorstwem; czynności biurowe”.

- 4 Zgłoszenie zostało opublikowane w *Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych* nr 32/97 z dnia 8 grudnia 1997 r.
- 5 W dniu 6 marca 1998 r. spółka Sadia Concordia SA, Industria e Comercio, przekształcona w Sadia SA wniosła sprzeciw wobec rejestracji zgłaszanego znaku towarowego, powołując się na prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 w odniesieniu do wcześniejszego graficznego znaku towarowego, którego jest właścicielem. Ten znak towarowy, przedstawiony poniżej, został zarejestrowany w Hiszpanii pod nr 1 919 773 dla towarów należących do klasy 29:

- 6 Towary należące do klasy 29, dla których dokonano rejestracji wcześniejszego znaku towarowego interwenienta, odpowiadają następującemu opisowi: „Mięso, ryby, drób i dziczyzna; ekstrakty mięsne; owoce i warzywa konserwowane, suszone i gotowane; galaretki, dżemy, kompoty; jaja, mleko i wyroby z mleka; jadalne oleje i tłuszcze”.
- 7 Sprzeciw został wniesiony w odniesieniu do towarów należących do klas 29, 31 i 35, takich jak wyszczególnione w zgłoszeniu.
- 8 Decyzją z dnia 3 kwietnia 2001 r. Wydział Sprzeciwów przychylił się do sprzeciwu w zakresie, w jakim dotyczył on towarów należących do klasy 29, postanawiając niemniej jednak o rejestracji znaku w odniesieniu do towarów należących do klasy 31 i 35. Co do towarów należących do klasy 29 Wydział Sprzeciwów stwierdził,

iż istnieje wysoki stopień podobieństwa wizualnego i fonetycznego pomiędzy występującymi w sprawie oznaczeniami i że oznaczone nimi towary są identyczne bądź podobne, co może powodować prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd konsumentów hiszpańskich.

- 9 W dniu 30 maja 2001 r. skarżąca wniosła do OHIM odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów, domagając się, po pierwsze, uchylecia tej decyzji w części, w jakiej odmówiła ona rejestracji dla towarów należących do klasy 29 oraz, po drugie, rejestracji zgłoszonego znaku towarowego w odniesieniu do tych towarów.

- 10 Decyzją pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 listopada 2002 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”) przedmiotowe odwołanie nie zostało uwzględnione. Izba Odwoławcza zasadniczo uznała, iż identyczność towarów, jak również podobieństwo fonetyczne i pewne podobieństwo wizualne dominujących elementów występujących w sprawie oznaczeń były wystarczające, by uprawnić wniosek o istnieniu prawdopodobieństwa wprowadzenia konsumentów hiszpańskich w błąd, co do pochodzenia towarów oznaczonych występującymi w sprawie znakami z tego samego przedsiębiorstwa lub, jak w niniejszym przypadku, z przedsiębiorstw powiązanych gospodarczo.

Żądania stron

- 11 Skarżąca wnosi do Sądu o:
  - stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części, w jakiej odmawia ona rejestracji zgłoszonego znaku towarowego w odniesieniu do towarów należących do klasy 29;

- zezwolenie na rejestrację tego znaku towarowego w odniesieniu do towarów należących do klasy 29;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania;
- sporządzenie opinii biegłego na okoliczność istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków towarowych.

12 Należy wskazać, iż w trakcie rozprawy skarżąca ograniczyła swe roszczenie, cofając wnioski przedstawione w punkcie drugim i czwartym żądania, co zostało stwierdzone przez Sąd w protokole z rozprawy.

13 OHIM i interwenient wnoszą do Sądu o:

- oddalenie skargi;
- obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

14 Na poparcie swego wniosku o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji skarżąca podnosi tylko jeden zarzut oparty na naruszeniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

- 15 W ramach powołanego zarzutu można wyodrębnić trzy części. Pierwsza opiera się na nieuwzględnieniu przez Izbę Odwoławczą wysokiego stopnia rozpoznawalności zgłoszonego znaku towarowego w Hiszpanii. Druga opiera się na naruszeniu wymogu całościowej oceny występujących w sprawie znaków towarowych. Trzecia część zarzutu bazuje na fakcie współistnienia na rynku hiszpańskim zarejestrowanych przed zgłoszeniem wspólnotowego znaku towarowego trzech znaków skarżącej oraz wcześniejszego znaku towarowego interwenienta.

W przedmiocie pierwszej części zarzutu opartej na nieuwzględnieniu przez Izbę Odwoławczą wysokiego stopnia rozpoznawalności zgłoszonego znaku towarowego w Hiszpanii

Argumenty stron

- 16 Skarżąca podkreśla, że nawet przed złożeniem w OHIM wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego używała ona przez wiele lat w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej symbolu dokładnie identycznego ze zgłoszonym znakiem towarowym. Skarżąca podnosi, zgodnie z treścią wniosków dowodowych dołączonych do skargi, iż łączy ona osiem spółek rozmieszczonych na całym terytorium Hiszpanii, prowadzących dystrybucję wszystkich ich towarów z oznaczeniem GRUPO SADA. Dodaje ona, iż oznaczenie to figuruje na identyfikatorach służbowych jej pracowników, na kopertach, papierze firmowym, fakturach, dowodach dostawy i arkuszach zamówień, na tablicach umieszczonych w siedzibie spółki, jak i w rozmaitych publikacjach. Skarżąca wywodzi stąd wniosek, iż zgłoszony znak towarowy jest bezsprzecznie powszechnie znany na rynku hiszpańskim, co wynika z jego używania oraz nakładów w zakresie reklamy. Poza tym, skarżąca podnosi, iż ów znak zawierający w sobie element słowny „GRUPO SADA” pokrywa się z firmą spółki: zbieżność ta pozwala zatem konsumentowi na dużo łatwiejsze skojarzenie towarów oznaczonych tym znakiem z rzeczoną działalnością.

- 17 W tym względy skarżąca wskazuje, powołując zgodnie z treścią wniosków dowodowych dołączonych do skargi, iż wysoki stopień rozpoznawalności jej znaku towarowego winien być potwierdzony w odniesieniu do dwóch kategorii odbiorców towarów, którymi handluje, a mianowicie po pierwsze: hurtowników oraz supermarketów rozproszonych na terytorium Hiszpanii, przekazujących jej bezpośrednio zamówienia, a po drugie: konsumentów końcowych — klientów supermarketów.
- 18 W tych okolicznościach, skarżąca twierdzi, iż Izba Odwoławcza niesłusznie nie uwzględniła wysokiego stopnia rozpoznawalności, jakim zgłoszony znak towarowy cieszy się u właściwego kręgu odbiorców. Dla poparcia swego argumentu odwołuje się ona do wyroków Trybunału z dnia 29 września 1998 r. w sprawie C-39/97 Canon (Rec. str. I-5507) oraz z dnia 11 listopada 1997 r. w sprawie C-251/95 SABEL (Rec. str. I-6191), z których wynika, iż wysoki stopień rozpoznawalności znaku towarowego niweluje jakiegokolwiek prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.
- 19 OHIM odpiera tę argumentację, podnosząc, że powołany po raz pierwszy przed Sądem argument oparty na wysokim stopniu rozpoznawalności zgłoszonego znaku towarowego w Hiszpanii stanowi niedopuszczalną na mocy art. 135 § 4 regulaminu Sądu zmianę przedmiotu sporu. W związku z tym OHIM wnosi do Sądu, by wyłączył z zakresu rozpoznawania sprawy argument oparty na niedokonaniu przez Izbę Odwoławczą oceny domniemanego wysokiego stopnia rozpoznawalności zgłoszonego znaku towarowego. Dodatkowo, w opinii OHIM, dowody powołane w załącznikach do skargi są niedopuszczalne.
- 20 W przedmiocie dopuszczalności argumentu i dowodów przedstawionych przez skarżącą interwenient podziela stanowisko przedstawione przez OHIM. Dodaje on co do istoty, iż powszechna rozpoznawalność znaku zgłoszonego nie wyklucza sama w sobie istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. De facto znak towarowy interwenienta jest również dobrze znany konsumentom hiszpańskim. W tym względy interwenient dodaje, iż jest on pierwszym eksporterem produktów mięsnych z Brazylii, a jego produkty są obecne na wielu rynkach krajowych,

zwłaszcza w Zjednoczonym Królestwie i Włoszech. Tytułem dowodu na doniosłość swej działalności handlowej, interwenient przedstawia, w załączeniu do swej odpowiedzi na skargę, broszury i czasopisma, jak i opakowania oraz siatki, których używa i które świadczą o nieprzerwanym użyciu przez niego swego znaku towarowego.

Ocena Sądu

- 21 Artykuł 74 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 precyzuje, że „[...] w postępowaniu odnoszącym się do względnych podstaw odmowy rejestracji Urząd ogranicza badanie do zarzutów i żądań stron” [tłumaczenie nieoficjalne]. Sąd orzekł, iż przepis ten zobowiązuje Izbę Odwoławczą rozpatrującą odwołanie od decyzji kończącej postępowanie w sprawie sprzeciwu do oparcia swej decyzji wyłącznie na powołanych przez zainteresowaną stronę względnych podstawach odmowy rejestracji, jak i na odnoszących się do nich faktach i dowodach przez tę stronę powołanych [wyrok Sądu z dnia 23 września 2003 r. w sprawie T-308/01 Henkel przeciwko OHIM — LHS (UK) (KLEENCARE), Rec. str. II-3253, pkt 32].
- 22 W niniejszej sprawie pozostaje bezspornym, iż domniemany wysoki stopień rozpoznawalności zgłoszonego znaku, który jest wynikiem posługiwania się identycznym oznaczeniem w ramach prowadzonej przez skarżącą działalności gospodarczej w Hiszpanii, został po raz pierwszy powołany dopiero w ramach postępowania przed Sądem.
- 23 Ponadto wzięcie pod rozwagę z urzędu domniemanego wysokiego stopnia rozpoznawalności, którym cieszył się zgłoszony znak towarowy, nie należało ani do Wydziału Sprzeciwów, ani do Izby Odwoławczej. Jak wynika z powyższego powołany argument jest niedopuszczalny.
- 24 Z tych samych powodów należy wyłączyć z rozpoznania dowody powołane przez interwenienta po raz pierwszy w postępowaniu przed Sądem, które zmierzały do

wykazania domniemanej powszechnej rozpoznawalności jego wcześniejszego znaku towarowego, bez potrzeby zbadania ich wartości dowodowej [zob. wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie T-247/01 eCOPY przeciwko OHIM (ECOPY), Rec. str. II-5301, pkt 49 oraz z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie T-129/01, Alejandro przeciwko OHIM — Anheuser-Busch (BUDMEN), Rec. str. II-2251, pkt 67].

- 25 W związku z powyższym pierwsza część zarzutu zostaje oddalona jako niedopuszczalna.

W przedmiocie drugiej części zarzutu opartej na naruszeniu wymogu dokonania całościowej oceny występujących w sprawie znaków towarowych

Argumenty stron

- 26 Skarżąca zarzuca Izbie Odwoławczej naruszenie ustalonego w drodze orzecznictwa obowiązku dokonania całościowej oceny podobieństwa wizualnego, fonetycznego i koncepcyjnego występujących w sprawie znaków towarowych z uwzględnieniem ich rozmaitych aspektów.

- 27 Po pierwsze, utrzymuje ona, iż Izba Odwoławcza, dokonując w pkt 27 zaskarżonej decyzji oddzielnej oceny aspektów wizualnych, fonetycznych i koncepcyjnych występujących w sprawie znaków oraz nie porównując rezultatów różnych ocen, naruszyła obowiązek całościowej oceny znaków towarowych.

- 28 Po drugie, skarżąca uznaje, iż Izba Odwoławcza nie dochowała wymogu całościowej oceny występujących w sprawie znaków towarowych, poddając analizie wyłącznie element „sada” zgłoszonego znaku, który zakwalifikowała jako dominujący,

a pomijając element „grupo”. Odwołując się do wyroku Sądu z dnia 23 października 2002 r. w sprawie T-6/01 Matratzen Concord przeciwko OHIM — Hukla Germany (MATRATZEN) (Rec. str. II-4335), skarżąca uważa, iż całościowa ocena wymaga uwzględnienia wszystkich elementów znaków towarowych, a nie jedynie ich elementów dominujących. W związku z tym skarżąca oświadcza, iż nie rozumie powodu, dla którego zaskarżona decyzja kwalifikuje pojęcie „grupo” jako słabo odróżniające, mimo że pomija ona milczeniem kwestię charakteru odróżniającego zdecydowanie słabszego elementu „sadia” wcześniejszego znaku towarowego interwenienta. Izba Odwoławcza potraktowała zatem występujące w sprawie znaki w różny sposób.

29 W opinii skarżącej jedynie sztuczne rozczłonkowanie zgłoszonego znaku pozwoliło Izbie Odwoławczej na wysunięcie wniosku o istnieniu prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. W rzeczywistości nie jest możliwe, by konsument w kilkadziesiąt sekund, jakie im poświęca, pozbawił występujące w sprawie znaki ich elementów graficznych, odsunął z pola widzenia element „grupo” znaku zgłoszonego oraz literę „i” wcześniejszego znaku interwenienta i sprowadził te dwa odmienne porządki do jednego porządku uproszczonego, aby stwierdzić podobieństwo pomiędzy występującymi w sprawie znakami. Konsument oddający się tego rodzaju zabiegom myślowym nie może być zakwalifikowany jako konsument przeciętny i nie zostanie wprowadzony w błąd przez zgłoszony znak towarowy, ponieważ ma on świadomość procesu intelektualnego, który doprowadził go do stwierdzenia podobieństwa pomiędzy występującymi w sprawie znakami towarowymi.

30 Odnosnie do reszty skarżąca uznaje, iż elementem dominującym zgłoszonego znaku towarowego nie jest element słowny „sada”, ale motyw czterech kół, na których widocznych jest sześć linii ukośnych, który jest znacznie większy od wspomnianego elementu, i który podświadomie przyciąga wzrok. Jeśli chodzi o znak towarowy interwenienta, całościowe wrażenie, jakie znak ten wywiera, jest zdominowane przez wielką literę „s”, która powoduje efekt niemal hipnotyczny. W opinii skarżącej całościowa ocena zgłoszonego znaku oraz ogólnego wrażenia, jakie on wywiera, są zdominowane przez element graficzny, a ocena wcześniejszego znaku interwenienta i wywoływane przez niego wrażenie ogólne jest zdominowane przez stylizowaną literę „s”, co pozwala niniejszym wyłączyć jakiegokolwiek prawdopodobieństwo wprowadzenia konsumenta w błąd.

- 31 Po trzecie, skarżąca podnosi, iż Izba Odwoławcza dokonała błędnej oceny, nie biorąc pod uwagę faktu, iż element słowny „sadia” jest terminem ogólnym języka portugalskiego oznaczającym „zdrowie”, co ogranicza prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków.
- 32 OHIM stwierdza, iż Izba Odwoławcza nie dokonała w żaden sposób błędnej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków.
- 33 Po pierwsze, OHIM przypomina, że strony są zgodne co do faktu, iż towary chronione występującymi w sprawie znakami są identyczne.
- 34 Po drugie, odnosząc się do argumentu skarżącej, jakoby odbiorcami towarów oznaczonych zgłoszonym znakiem były supermarkety oraz końcowi konsumenci OHIM, podkreśla on, iż towary oznaczone znakiem to nie tylko drób i jego pochodne, ale również inne towary, jak mleko, produkty mleczne, oleje jadalne i tłuszcze. Te ostatnie są skierowane do końcowych konsumentów, a nie do sklepów i sieci dystrybucji. Konsument towarów oznaczonych zgłoszonym znakiem niekoniecznie zatem jest konsumentem wyspecjalizowanym. Ponadto OHIM przypomina, że przedmiotowe towary, ze względu na to, iż są to produkty żywnościowe, artykuły bieżącej konsumpcji, są nabywane bez szczególnej, temu poświęcanej uwagi.
- 35 Po trzecie, odnosząc się do porównania występujących w sprawie oznaczeń, OHIM przypomina na wstępie, iż mimo pewnych różnic istnieje pomiędzy nimi podobieństwo wizualne powodowane istotnym miejscem elementu „sada” w całościowym wrażeniu, jakie wywołuje zgłoszony znak. Element ten, za wyjątkiem

litera „i”, składa się z takiego samego zestawu liter co wcześniejszy znak interwenienta. W opinii OHIM pozwala to zatem na uprawnienie wniosku, do którego doszła Izba Odwoławcza, co do istnienia „pewnego podobieństwa wizualnego”.

36 OHIM stwierdza następnie, jak w zaskarżonej decyzji, iż występujące w sprawie oznaczenia są podobne pod względem fonetycznym.

37 Wreszcie, odnosząc się do porównania koncepcyjnego występujących w sprawie oznaczeń, OHIM potwierdza wniosek Izby Odwoławczej, uznając, że nie sposób przeprowadzić tego rodzaju porównania, skoro elementy słowne „sada” i „sadia” nie mają żadnej zawartości semantycznej w języku hiszpańskim. W tym względzie OHIM podnosi, iż argument skarżącej, jakoby element słowny „sadia” oznaczał w języku portugalskim „zdrowie”, jest argumentem nowym. Odnosząc się do jego istoty, OHIM odpiera, iż słowo oznaczające „zdrowie” w języku portugalskim to „saúde”, a „sadia” jest przymiotnikiem oznaczającym w odniesieniu do osoby osobę „osobę o dobrym zdrowiu”, jeżeli chodzi natomiast o towar — „dający zdrowie”. OHIM przypomina raz jeszcze, że słowo „sadia” nic nie oznacza dla właściwego kręgu odbiorców, którymi są konsumenci hiszpańscy, ponieważ w języku hiszpańskim nie ma ono żadnego innego znaczenia, poza jego zwyczajowym użyciem w Hiszpanii jako oznaczenia towarów należących do klasy 29. Ponadto nie zostało ustalone, by konsumenci hiszpańscy posiadali znajomość portugalskiego pozwalającą im na zrozumienie znaczenia tego słowa w języku portugalskim.

38 Ponadto, odnosząc się do terminu „grupo” występującego w zgłoszonym znaku, o ile OHIM przyznaje, iż termin ten istnieje w języku hiszpańskim i oznacza grupę spółek, podnosi on niemniej jednak, iż zawartość semantyczna tego elementu oraz fakt, że nie występował on we wcześniejszym znaku towarowym interwenienta, nie ma większego znaczenia, ponieważ termin „grupo” jest powszechnie używany w Hiszpanii w sektorze żywnościowym dla oznaczenia grupy spółek, co potwierdza wiele innych przykładów.

- 39 Po czwarte i ostatnie, odnosząc się do oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do znaków, OHIM zgadza się z wnioskiem Izby Odwoławczej, zgodnie z którym tego rodzaju prawdopodobieństwo istnieje. OHIM podnosi, iż identyczność towarów, fakt, że są one nabywane bez szczególnej uwagi oraz okoliczność, że niedoskonałe wyobrażenie zgłoszonego znaku, które konsument zachowa w pamięci, oraz jego dominującego elementu „sada”, który jest niezwykle podobny do znaku interwenienta, prowadzą do wniosku o istnieniu prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Jest ono ponadto wzmożone faktem, iż termin „grupo” będący częścią zgłoszonego znaku wskazuje na związek między przedsiębiorstwami i mógłby doprowadzić konsumentów do przekonania, że przedsiębiorstwa Sadia i Grupo Sada należą do tej samej grupy.
- 40 Interwenient podziela co do zasady argumenty przedstawione przez OHIM.

Ocena Sądu

- 41 Zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 40/94 w wyniku sprzeciwu właściciela wcześniejszego znaku towarowego zgłoszonego znaku towarowego nie rejestruje się, jeżeli z powodu identyczności lub podobieństwa do wcześniejszego znaku towarowego, identyczności lub podobieństwa towarów lub usług istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd kręgu odbiorców na terytorium, na którym wcześniejszy znak towarowy jest chroniony.
- 42 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd stanowi ryzyko, iż krąg odbiorców może dojść do przeświadczenia, że dane towary czy usługi pochodzą z tego samego przedsiębiorstwa lub jak w danym przypadku, z przedsiębiorstw powiązanych gospodarczo.

- 43 W myśl tego orzecznictwa prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd winno być oceniane w sposób całościowy, z punktu widzenia odbioru występujących w sprawie oznaczeń oraz towarów lub usług przez właściwy krąg odbiorców oraz z uwzględnieniem wszelkich istotnych okoliczności danego przypadku, w szczególności współzależności pomiędzy podobieństwem oznaczeń oraz towarów i usług opatrzonych tymi znakami [zob. wyrok Sądu z dnia 9 lipca 2003 r. w sprawie T-162/01 Laboratorios RTB przeciwko OHIM — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Rec. str. II-2821, pkt 31–33 oraz powołane tam orzecznictwo].
- 44 Jak to również wynika z orzecznictwa, całościowa ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w zakresie, w jakim dotyczy podobieństwa wizualnego, fonetycznego czy koncepcyjnego występujących w sprawie oznaczeń, winna opierać się na całościowym wrażeniu przez nie wywoływanym, uwzględniając w szczególności ich elementy odróżniające i dominujące [zob. wyrok Sądu z dnia 14 października 2003 r. w sprawie T-292/01 Phillips-Van Heusen przeciwko OHIM — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Rec. str. II-4335, pkt 47 oraz powołane tam orzecznictwo].
- 45 W niniejszej sprawie spór dotyczy porównania występujących w sprawie oznaczeń. Identyczność towarów oznaczonych występującymi w sprawie znakami pozostaje bezsporna.
- 46 Właściwy krąg odbiorców wcześniejszego znaku towarowego stanowią przeciętni konsumenci hiszpańscy, jako że ten znak towarowy został zarejestrowany w Hiszpanii.
- 47 W tym względzie należy odrzucić argument powołany w ramach analizy pierwszej części zarzutu, według którego właściwy krąg odbiorców składa się tak z klientów supermarketów, jak i hurtowników i samych supermarketów. W istocie, jak na to słusznie wskazał OHIM, nawet zakładając, o czym zapewnia skarżąca, iż sprzedaje ona drób opatrzony zgłoszonym znakiem jedynie supermarketom, nie oznacza to bynajmniej, że inne towary należące do klasy 29 oznaczone tym znakiem, jak mleko i produkty mleczne, nie są sprzedawane końcowym konsumentom. Wynika stąd, iż

oceniając prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków, należy wziąć pod uwagę punkt widzenia przeciętnego konsumenta hiszpańskiego, przeciętnie rozsądnego i uważnego, jak to słusznie ujęto w zaskarżonej decyzji.

- 48 Odnosząc się do porównania występujących w sprawie oznaczeń, należy na wstępie odrzucić argument skarżącej, zgodnie z którym Izba Odwoławcza sprzecznie z wyrokiem w sprawie MATRATZEN, powołanym powyżej w pkt 28, dokonała wyłącznie porównania elementu dominującego zgłoszonego znaku, tj. elementu słownego „sada”, z wcześniejszym znakiem interwenienta.
- 49 Należy przypomnieć, jak to również wynika z powołanego wyroku, że złożony znak towarowy może być uznany za nacechowany podobieństwem w stosunku do innego znaku towarowego, identycznego lub podobnego do jednego ze składników znaku złożonego jedynie wówczas, gdy składnik ten stanowi element dominujący w całościowym wrażeniu, jakie wywiera znak złożony. Tak dzieje się w przypadku, gdy składnik ten jest w stanie samoistnie zdominować wyobrażenie o danym znaku, jakie właściwy krąg odbiorców zachowuje w pamięci, w ten sposób, iż inne jego składniki zostają pominięte w całościowym wrażeniu, jakie znak ten wywiera. Podejście to nie ogranicza się bynajmniej do uwzględnienia wyłącznie jednego ze składników znaku złożonego i porównania go z innym znakiem. Wręcz przeciwnie, porównanie takie należy przeprowadzić, badając występujące w sprawie znaki w ich całościowym ujęciu. Tym niemniej nie wyklucza to, iż całościowe wrażenie, jakie znak złożony pozostawia w pamięci odbiorców, może w pewnych okolicznościach zostać zdominowane przez jeden lub kilka jego składników. Ponadto, odnosząc się do dominującego charakteru jednego lub kilku składników określonych znakiem złożonym, należy wziąć w szczególności pod uwagę cechy immanentne każdego z tych składników, porównując je z cechami innych elementów składowych. Ponadto i w sposób posiłkowy można uwzględnić wzajemną pozycję różnych elementów składowych znaku w całościowym układzie znaku złożonego (ww. w pkt 28 wyrok w sprawie MATRATZEN, pkt 33–35, potwierdzony postanowieniem Trybunału z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie C-3/03 P Matratzen Concord przeciwko OHIM, Rec. str. I-3657, pkt 32 i 33).

- 50 W niniejszej sprawie, odnosząc się do wcześniejszego znaku towarowego interwenienta, Izba Odwoławcza uznała, że wygląd litery „s” w rzeczonym znaku nie ma znaczenia.
- 51 Ocena ta znajduje całkowite poparcie Sądu. W istocie wbrew temu, co twierdzi skarżąca, układ litery „s” we wcześniejszym znaku towarowym interwenienta, której górny skręt jest nieco większych rozmiarów niż skręt dolny, jest bez znaczenia i nie stanowi zatem dominującego elementu znaku towarowego. Sąd natomiast uważa, że to raczej element słowny wcześniejszego znaku towarowego — „sada”, w swym całościowym kształcie, dominuje obraz, jaki przeciętny konsument hiszpański zachowuje w swej pamięci.
- 52 Odnosząc się do zgłoszonego znaku towarowego, należy wskazać, iż Izba Odwoławcza uznała element słowny „sada” za stanowiący element dominujący znaku.
- 53 W zakresie, w jakim chodzi o elementy słowne znaku zgłoszonego, Izba Odwoławcza uznała (pkt 27 zaskarżonej decyzji), iż termin „grupo” oznaczający „grupę spółek” został napisany mniejszymi i cieńszymi literami niż element „sada” i jest prawdopodobnie oddalony przez konsumenta na drugi plan.
- 54 Ocena ta jest prawidłowa. Nie sposób zaprzeczyć, iż na płaszczyźnie wizualnej tak porządek liter, jak i wyfłuszczenie druku elementu słownego „sada” oraz centralne miejsce tego elementu w układzie znaku zgłoszonego dominują w całościowym wrażeniu, jakie stwarza element słowny, nad częścią „grupo”. Ponadto jak najbardziej słuszny jest wniosek, iż ten ostatni termin nie zostanie zapamiętany przez konsumenta. W rzeczywistości konsument przypisze mu jego ogólne znaczenie, a mianowicie odnoszące się do grupy spółek. Konsument nie zachowa zatem w pamięci terminu „grupo” jako głównego składnika zgłoszonego znaku i jako elementu, który wskazuje pochodzenie towarów i usług oznaczonych tym znakiem.

55 Ponadto, wbrew temu co utrzymuje skarżąca, Izba Odwoławcza nie ograniczyła się w swej ocenie występujących w sprawie oznaczeń pod kątem wizualnym, fonetycznym i semantycznym do porównania elementu dominującego zgłoszonego znaku — „sada” z wcześniejszym znakiem interwenienta, wyłączając termin „grupo”. De facto, jak jasno wynika z pkt 27 zaskarżonej decyzji, Izba Odwoławcza wzięła pod uwagę istnienie terminu „grupo” w znaku zgłoszonym w trakcie dokonywania całościowego porównania tego znaku z wcześniejszym znakiem interwenienta.

56 Co do elementu graficznego znaku zgłoszonego, składającego się z czterech kół ciemnego koloru, na których widnieje sześć ukośnych linii koloru jasnego, które sprawiają wrażenie zbiegających się w jednym punkcie, należy stwierdzić, iż jak wynika z lektury pkt 13 w związku z pkt 26 zaskarżonej decyzji, Izba Odwoławcza podzieliła linię argumentacji Wydziału Sprzeciwów, zgodnie z którą ów element graficzny ma wyłącznie ozdobny charakter i nie może w związku z tym być traktowany jako element dominujący znaku zgłoszonego.

57 Ocenie tej nie można odmówić zasadności. Bez względu należy przyznać, iż element graficzny znaku zgłoszonego przyciąga uwagę z racji swego rozmiaru. Niemniej jednak jego wygląd jest trudny do zapamiętania, skutkiem czego nie zdominuje wyobrażenia znaku zgłoszonego, jaki właściwy krąg odbiorców zachowa w pamięci. W rezultacie należy uściślić po pierwsze, że motyw ten jest złożonym przedstawieniem geometrycznym, w szczególności z powodu sześciu ukośnych linii, które przenikają cztery koła, z których nie wszystkie zbiegają się w górnej części koła najwyższego, skoro dwie spośród nich zlewają się w jedną wewnątrz najwyższego koła. Po drugie, w układzie znaku zgłoszonego miejsce elementu graficznego jest przesunięte na lewo w stosunku do układu pionowego, który tworzą dwa elementy słowne „grupo” i „sada”, sugerując pomniejsze znaczenie i dekoracyjny charakter w całościowym wrażeniu, jakie ten znak wywiera.

- 58 W tych okolicznościach nie sposób zarzucać Izbie Odwoławczej, iż uznała, że element słowny „sada” stanowi element dominujący znaku zgłoszonego, który właściwy krąg odbiorców zachowa w pamięci.
- 59 Następnie, jeśli chodzi o podobieństwo oznaczeń, ocena przyjęta przez Izbę Odwoławczą zdaniem Sądu zasługuje na uznanie.
- 60 W zakresie porównania wizualnego, Izba Odwoławcza uznała, że mimo różnic między występującymi w sprawie znakami — a mianowicie motywem graficznym czterech kół i elementem „grupo” znaku zgłoszonego — wcześniejszy znak i element dominujący znaku zgłoszonego, tj. „sada”, wykazują pewne podobieństwo z racji miejsca tego elementu oraz sekwencji liter wspólnych obu znakom, za wyjątkiem litery „i” we wcześniejszym znaku towarowym.
- 61 Należy zatem stwierdzić, iż na płaszczyźnie wizualnej, nawet jeśli podobieństwo oznaczeń nie jest szczególnie silne, co Izba Odwoławcza zresztą potwierdziła, jest ono mimo to wystarczające, aby zniwelować różnice pomiędzy występującymi w sprawie oznaczeniami przywołane w zaskarżonej decyzji.
- 62 Należy wskazać, jak stwierdzono w zaskarżonej decyzji, iż na płaszczyźnie fonetycznej występujące w sprawie oznaczenia są podobne. W rezultacie z jednej strony, nawet jeśli znak zgłoszony zawiera termin „grupo”, element ten nie jest wystarczająco istotny, aby stanowić przeciwwagę dla wyraźnego podobieństwa fonetycznego elementu dominującego znaku zgłoszonego, tj. „sada”, i znaku wcześniejszego. Z drugiej strony, Izba Odwoławcza słusznie uznała, iż biorąc pod uwagę reguły prawidłowego akcentowania w języku hiszpańskim, litera „i”, która wraz z samogłoską akcentowaną „a” tworzy dyftong w elemencie słownym „sadia”, jest w języku hiszpańskim słabo artykułowana. W konsekwencji element słowny

znaku zgłoszonego - „sada” i wcześniejszy znak interwenienta są artykułowane podobnie przez właściwy krąg odbiorców. Okoliczność ta, biorąc pod uwagę charakter dominujący elementu słownego „sada” w znaku zgłoszonym, prowadzi do stwierdzenia w całościowym wrażeniu, jakie powodują występujące w sprawie znaki fonetycznego podobieństwa pomiędzy występującymi w sprawie oznaczeniami.

- 63 W kwestii porównania znaków na płaszczyźnie koncepcyjnej, Izba Odwoławcza również słusznie uznała, iż porównanie to nie ma większej wagi, ponieważ ani element dominujący znaku zgłoszonego, ani znak wcześniejszy nic nie oznaczają w języku hiszpańskim.
- 64 Po pierwsze argument skarżącej, jakoby Izba Odwoławcza niesłusznie pominęła fakt, iż element słowny „sadia” oznacza w języku portugalskim „zdrowie”, nie znajduje poparcia Sądu. Pozostaje w rezultacie stwierdzić, że nawet przy założeniu, iż jednym ze znaczeń elementu słownego „sadia” jest sens przypisywany mu przez skarżącą, nie dowodzi to jeszcze, że właściwy krąg odbiorców, mianowicie konsumenci hiszpańscy, posiada wystarczającą znajomość języka portugalskiego, aby dokonać bezpośredniego skojarzenia elementu słownego „sadia” z takim jego znaczeniem. Stąd też, zgodnie z tym, co słusznie wskazała Izba Odwoławcza w pkt 28 zaskarżonej decyzji, właściwy krąg odbiorców uzna ten element słowny za fantazyjny.
- 65 Po drugie fakt, że element słowny „grupo” posiada znaczenie w języku hiszpańskim, nie może być traktowany jako przydający znaczenia zgłoszonemu znakowi lub stanowiący w wyobrażeniu kręgu odbiorców cechę odróżniającą koncepcyjnie względem wcześniejszego znaku interwenienta. De facto, jak to zostało wskazane wyżej w pkt 54, właściwy krąg odbiorców przypisze terminowi „grupo” jego ogólne znaczenie, a mianowicie „grupy spółek”. Stąd też z koncepcyjnego punktu widzenia termin „grupo” jest mniej istotny niż element dominujący znaku zgłoszonego — „sada”.

- 66 Wreszcie, skarżąca niesłusznie zarzuciła Izbie Odwoławczej naruszenie ustalonego w orzecznictwie obowiązku całościowej oceny występujących w sprawie oznaczeń, powołując się na fakt, iż jej ocena jest zbyt analityczna i nie odpowiada podejściu, jakie przyjąłby przeciętny konsument w konfrontacji z dwoma występującymi w sprawie znakami.
- 67 W istocie należy przyznać, iż o ile przeciętny konsument zwykle postrzega znak towarowy jako całość i nie oddaje się analizowaniu jego rozmaitych szczegółów (zob. podobnie, ww. w pkt 18 wyrok w sprawie SABEL, pkt 23), o tyle co do zasady, cechy dominujące i odróżniające oznaczenia są zapamiętywane najłatwiej [zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 23 października 2002 r. w sprawie T-104/01 Oberhauser przeciwko OHIM — Petit Liberto (Fifties), Rec. str. II-4359, pkt 47 i 48]. W konsekwencji trudno zarzucać Izbie Odwoławczej, że zbadała, jakie elementy w odbiorze konsumenta są elementami dominującymi i odróżniającymi znaku, elementami, które pozostają w jego pamięci.
- 68 Ponadto w pkt 26 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza we wstępie do swych szczegółowych rozważań w przedmiocie porównania wizualnego, fonetycznego i koncepcyjnego występujących w sprawie znaków uznała, iż elementy, które je odróżniają, nie są wystarczająco istotne, aby stanowić przeciwwagę dla podobieństwa ich elementów dominujących. Jak wynika z powyższego, Izba Odwoławcza prawidłowo dokonała całościowej oceny występujących w sprawie oznaczeń.
- 69 W niniejszych okolicznościach, biorąc pod uwagę identyczność towarów oznaczonych występującymi w sprawie znakami oraz podobieństwo wizualne i fonetyczne elementów dominujących znaku zgłoszonego i znaku wcześniejszego, ogólne wrażenie, jakie wywierają te znaki, doprowadzi właściwy krąg odbiorców do wniosku, że towary nimi oznaczone pochodzą z tego samego przedsiębiorstwa lub przynajmniej z przedsiębiorstw powiązanych gospodarczo. W pozostałym zakresie — element słowny „grupo” znaku zgłoszonego, który oznacza grupę spółek, nawet jeśli nie posiada charakteru dominującego, może mimo wszystko uprawnić wniosek

o powiązaniu przedmiotowych przedsiębiorstw w formie „grupy” spółek i zwiększyć tym samym prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków towarowych.

- 70 Mając na uwadze całość przytoczonych elementów oceny, należy oddalić drugą część zarzutu skarżącej.

W przedmiocie trzeciej części zarzutu opartej na współlistnieniu na rynku hiszpańskim trzech znaków towarowych skarżącej zarejestrowanych przed zgłoszeniem wspólnotowego znaku towarowego i wcześniejszego znaku towarowego interwenienta

Argumenty stron

- 71 Skarżąca podnosi, że jest właścicielem trzech hiszpańskich znaków towarowych zarejestrowanych dla towarów należących do klasy 29, a mianowicie znaku słownego SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA, zarejestrowanego dnia 5 kwietnia 1991 r. pod nr 1 311 019, znaku słownego LA DESPENSA DE SADA, zarejestrowanego dnia 1 maja 1994 r. pod nr 1 807 310 oraz znaku graficznego złożonego z czterech kół, na których widoczne jest sześć ukośnych linii, zarejestrowanego dnia 5 lipca 1990 r. pod numerem 1 311 021.
- 72 Skarżąca podkreśla, że zgłoszony znak towarowy łączy w jedno oznaczenie istotne elementy składowe trzech znaków krajowych, których jest ona właścicielem, a mianowicie elementu słownego „sada” znaków o numerach 1 311 019 i 1 807 310 oraz elementu graficznego składającego się z czterech kół, na których widoczne jest sześć ukośnych linii, zarejestrowanego pod numerem 1 311 021. Znak zgłoszony nie powinien zatem dezorientować konsumenta, który skojarzy go z wcześniejszymi krajowymi znakami skarżącej, a nie ze znakiem interwenienta. Nie

istnieje zatem żadne prawdopodobieństwo wprowadzenia konsumenta w błąd, co do znaku zgłoszonego i znaku interwenienta. Ponadto spójne współlistnienie znaków krajowych przed dokonaniem zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego może również w opinii skarżącej być ustalone w oparciu o treść stron internetowych obu spółek.

73 W konsekwencji skarżąca utrzymuje, iż Izba Odwoławcza niesłusznie pominęła w swych rozważaniach poprzedzające zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego, spójne współlistnienie na rynku hiszpańskim trzech znaków krajowych, których jest ona właścicielem i wcześniejszego znaku interwenienta, który nota bene został zarejestrowany w Hiszpanii po zgłoszeniu trzech znaków krajowych przez nią przywołanych.

74 W tym względzie skarżąca podnosi, iż kiedy interwenient dokonał zgłoszenia krajowego znaku towarowego, nic nie wskazywało na to, że zgłoszenie to może zrodzić prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd konsumenta hiszpańskiego. Hiszpański urząd ds. patentów i znaków towarowych nie zbadał tej kwestii z urzędu, ani nie podniosła jej skarżąca. Poza tym do dnia wniesienia niniejszej skargi, nie zostało wszczęte żadne postępowanie w sprawie naprawienia szkody poniesionej wskutek wprowadzenia konsumentów w błąd co do pochodzenia towarów z przedsiębiorstwa skarżącej oraz towarów pochodzących z jakiegokolwiek innego przedsiębiorstwa, w tym przedsiębiorstwa interwenienta, ani przez konkurentów skarżącej, ani przez stowarzyszenia konsumenckie, ani też przez osoby fizyczne.

75 OHIM sprzeciwia się tej argumentacji. Przypomina na wstępie, że w pkt 29 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza uznała, iż „zwykłe domniemanie współlistnienia [znaku skarżącej] ze znakami osób trzecich nie świadczy o nieistnieniu w tym przypadku prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, uwzględniając, iż chodzi tu o znaki, które nie są identyczne ze znakami poddanymi analizie w przedmiotowej sprawie, i że nie obejmują one towarów cechujących się podobieństwem z towarami oznaczonymi występującymi w sprawie znakami”.

- 76 OHIM podnosi, że o ile niewątpliwie skarżąca powoływała się w trakcie postępowania przed urzędem na hiszpańskie zgłoszenia znaku LA DESPENSA DE SADA o nr 1 807 310 i znaku SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA o nr 1 311 019, to nigdy nie utrzymywała, iż jest właścicielem tych znaków, i nigdy nie przedstawiła żadnego dowodu na ich istnienie. Poza tym skarżąca nigdy nie powoływała się na rzeczywiste i godne odnotowania współistnienie tych dwóch znaków krajowych i znaku interwenienta, nie przedstawiając żadnego na to dowodu.
- 77 Następnie, OHIM podkreśla, zgodnie z konkluzją Izby Odwoławczej, iż jedynym wspólnym elementem dwóch znaków krajowych, powołanych przez skarżącą w postępowaniu przed Izbą i znaku zgłoszonego jest element słowny „sada”. W rezultacie, nawet przy założeniu spójnego współistnienia na rynku hiszpańskim tych dwóch znaków krajowych i znaku interwenienta, nie można stąd wydedukować, iż znak zgłoszony i znak interwenienta będą cieszyć się takim samym spójnym współistnieniem. OHIM ocenia zatem, iż argument oparty na wyłączeniu z oceny dokonanej przez Izbę Odwoławczą spójnego współistnienia występujących w sprawie znaków winien być oddalony.
- 78 OHIM co prawda przyznaje, iż Izba Odwoławcza błędnie uznała, że owe dwa znaki krajowe zawierające element słowny „sada” nie odnoszą się do towarów identycznych z tymi oznaczonymi występujących w sprawie znakami, podczas gdy skarżąca wskazała w postępowaniu przed Izbą, iż oba znaki krajowe zostały zarejestrowane dla towarów należących do klasy 29. Tym niemniej błąd ten pozostawał bez wpływu na konkluzję Izby zawartą w pkt 29 zaskarżonej decyzji.
- 79 Wreszcie OHIM twierdzi, iż wnioski dowodowe przywołane na poparcie argumentu o spójnym współistnieniu wcześniejszych znaków krajowych skarżącej i wcześniejszego znaku interwenienta, przedłożone po raz pierwszy w postępowaniu przed Sądem, są niedopuszczalne.

80 Interwenient podziela co do zasady argumenty OHIM.

Ocena Sądu

81 Należy, po pierwsze, stwierdzić, iż tak przed Wydziałem Sprzeciwów, jak i przed Izbą Odwoławczą skarżąca powoływała się na fakt, iż „znak towarowy SADIA współistniał na rynku hiszpańskim od wielu lat z innymi oznaczeniami odróżniającymi, zawierającymi element słowny „sada”, przywołując znaki towarowe LA DESPENSA DE SADA oraz SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA oznaczające towary należące do klasy 29.

82 Jako że nie wynika z żadnego z dowodów zgromadzonych w aktach postępowania przed OHIM, że skarżąca przywołała na gruncie tego postępowania istnienie hiszpańskiego znaku graficznego zarejestrowanego pod nr 1 311 021 — ani że a fortiori wykazała, iż jest jego właścicielem — rejestracja ta, przytoczona po raz pierwszy w postępowaniu przed Sądem, nie może być uwzględniona [zob. wyrok Sądu z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie T-85/02, Díaz przeciwko OHIM — Granias Castelló (CASTILLO), Rec. str. II-4835, pkt 46].

83 Po drugie, odnosząc się do znaków krajowych LA DESPENSA DE SADA i SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA, należy przypomnieć, iż Izba Odwoławcza, dochodząc do wniosku o istnieniu prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków, potwierdziła w pkt 29 zaskarżonej decyzji, iż domniemane współistnienie wcześniejszego znaku interwenienta oraz znaków hiszpańskich należących do osób trzecich i zawierających element słowny „sada” nie pozwalało na wykluczenie istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, ponieważ znaki te nie były identyczne ze występującymi w sprawie znakami i nie odnosiły się do podobnych towarów.

84 Należy przypomnieć, co do zasady, iż po pierwsze, wspólnotowy system znaków towarowych jest systemem autonomicznym, który tworzą uregulowania stanowiące pewną całość, zmierzającą do osiągnięcia szczególnych celów, a jego stosowanie jest niezależne od wszystkich systemów krajowych [wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-106/00 Streamserve przeciwko OHIM (STREAMSERVE), Rec. str. II-723, pkt 47], a po drugie, że zgodność z prawem decyzji izb odwoławczych winna być oceniana wyłącznie na podstawie rozporządzenia nr 40/94, którego wykładni dokonuje sąd wspólnotowy [ww. w pkt 82 wyrok w sprawie CASTILLO, pkt 37].

85 W konsekwencji wbrew temu, co twierdzi skarżąca, fakt, iż hiszpański urząd ds. patentów i znaków towarowych potwierdził dokonanie zgłoszenia dwóch wcześniejszych znaków skarżącej przywołanych powyżej i wcześniejszego znaku interwenienta, jest pozbawiony znaczenia dla oceny wątpliwości, czy istnieje w odniesieniu do występujących w sprawie znaków prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, w rozumieniu rozporządzenia nr 40/94. W szczególności skarżąca nie może powoływać się na fakt, iż nie sprzeciwiła się we właściwym terminie dokonaniu zgłoszenia wcześniejszego znaku towarowego interwenienta w Hiszpanii, na podstawie swoich własnych wcześniejszych znaków. W istocie okoliczność ta nie oznacza, że wszelkie prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie oznaczeń zostało wykluczone.

86 Z całą pewnością nie sposób całkowicie wykluczyć, iż w pewnych przypadkach współistnienie na rynku wcześniejszych znaków towarowych mogłoby ewentualnie zmniejszyć stwierdzone przez instancje OHIM prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do dwóch występujących w sprawie znaków. Tym niemniej tego rodzaju ewentualność może zostać uwzględniona jedynie, o ile w toku postępowania przed OHIM w przedmiocie względnych podstaw odmowy rejestracji, zgłaszający znak wspólnotowy odpowiednio wykazał, iż przywołane współistnienie opiera się na braku prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd właściwego kręgu odbiorców w odniesieniu do wcześniejszych znaków towarowych, na które się powołuje, i wcześniejszego znaku interwenienta, który wniósł sprzeciw, i z zastrzeżeniem, że owe wcześniejsze znaki i znaki występujące w sporze są identyczne.

87 W niniejszym przypadku Sąd stwierdza, iż w trakcie postępowania administracyjnego skarżąca nie przedłożyła na poparcie swego twierdzenia, jakoby jej dwa

wcześniejsze znaki towarowe współlistniały na rynku z wcześniejszym znakiem interwenienta, żadnego dowodu poza listą, na której figurują te dwa wcześniejsze, wyżej powołane znaki. Informacje te są niewystarczające, by wykazać, że prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków zmalało, a fortiori zostało zniwelowane. Co do innych dowodów przywołanych przez skarżącą na poparcie rzezonego współlistnienia, zostały one przedstawione po raz pierwszy w toku postępowania przed Sądem, skutkiem czego są one niedopuszczalne (ww. w pkt 24 wyrok w sprawie BUDMEN, pkt 67).

88 Ponadto, jak słusznie wskazała Izba Odwoławcza, wcześniejsze znaki towarowe, na które powołała się skarżąca — w odniesieniu do których nie przedstawiła w toku postępowania przed OHIM dowodu na okoliczność, iż jest ich właścicielem — nie były identyczne ze znakiem zgłoszonym.

89 Ponadto bezspornym jest, iż skarżąca nigdy nie twierdziła, a fortiori nie wykazała, iż znaki SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA i LA DESPENSA DE SADA posiadają znaczny charakter odróżniający, który pozwoliłby ewentualnie na zmniejszenie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do wcześniejszego znaku interwenienta i znaku zgłoszonego.

90 Słusznie zatem Izba Odwoławcza stwierdziła istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków i podtrzymywała ten wniosek względem innych znaków powołanych w postępowaniu przed tą instancją.

91 Tym samym trzecia część zarzutu zostaje oddalona, jak również oddaleniu podlega skarga w całości.

W przedmiocie kosztów

- 92 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę w niniejszym przypadku, zgodnie z żądaniem OHIM oraz interwenienta należy ją obciążyć kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI (czwarta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) Skarga zostaje oddalona.**

- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 11 maja 2005 r.

Sekretarz

Prezes

H. Jung

H. Legal